

Fjármála- og efnahagsráðuneytið

M i n n i s b l a ð

Viðtakandi: Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis.
Sendandi: Skattaskrifstofa fjármála- og efnahagsráðuneytisins.
Dagsetning: 10.12.2015
Málsnúmer: FJR15100045
Bréfalykill: 3.6

Efni: Frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld
(ýmsar breytingar) - 27. gr.

Að beiðni efnahags- og viðskiptanefndar hefur ráðuneytið tekið saman stutt minnisblað þar sem gerð er grein fyrir helstu sjónarmiðum sem liggja að baki ákvæði 27. gr. frumvarps til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld (ýmsar breytingar).

Samkvæmt ákvæðum tollalaga, nr. 88/2005, er óheimilt að geyma ótollaafgreiddar vörur annarsstaðar en á tilteknum geymslusvæðum en tollvöruheymislu eru þeirra á meðal. Sé vara flutt út af geymslusvæði fyrir ótollaafgreiddar vörur ber að tollaafgreiða hana. Í tollaafgreiðslu felst að tollstjóri heimilar afhendingu vörunnar til nota innan lands eða til útflutnings. Við tollaafgreiðslu ber að greiða toll og önnur aðflutningsgjöld af vörunni, t.d. úrvinnslugjald, áfengisgjald, virðisaukaskatt og vörugjald (af ökutækjum og eldsneyti).

Þá meginreglu má leiða af ákvæðum tollalaga að óheimilt er að geyma ótollaafgreiddar vörur og tollaafgreiddar saman í tollvöruheymislu. Aðeins þeim sem tollstjóri hefur veitt leyfi til reksturs tollvöruheymislu er heimill slíkur rekstur. Frá setningu gildandi tollalaga hefur það verið gert að skilyrði fyrir veitingu slíks leyfis að viðkomandi starfi í þeim tilgangi að veita öðrum þá þjónustu sem felst í rekstri tollvöruheymislu. Þannig hefur leyfishöfum ekki verið heimilt að geyma í tollvöruheymislu sínar eigin vörur eða stunda þar aðvinnslu á vörum, verslun, umboðssölu, heildsölu eða smásölu.

Tollstjóra hefur frá setningu gildandi tollalaga verið heimilt að víkja frá meginreglunni um að óheimilt er að geyma ótollaafgreiddar vörur og tollaafgreiddar saman í tollvöruheymislu og heimila leyfishafa tollvöruheymislu slíka geymslu að tveimur skilyrðum uppfylltum. Annað skilyrðið er að tollaafgreiddar vörur séu skýrt aðgreindar frá ótollaafgreiddum vörum í birgðabókhaldi tollvöruheymislu. Hitt skilyrðið er mun matskenndara þar sem tollstjóra er heimilað að setja þau skilyrði sem hann telur nauðsynleg fyrir slíku leyfi, svo fremi sem skilyrðin hafi þann tilgang að tryggja að fullnægjandi tollefirliti verði komið við með meðferð ótollaafgreiddrar vöru í viðkomandi tollvöruheymislu. Af lögskýringargögnum verður ráðið að löggjafinn hafi einkum haft hagræðingu sem sölufyrirtæki gætu náð í rekstri í huga við breytinguna. Virðist hann einkum hafa beint sjónum sínum að því að sölufyrirtækjum væri gert mögulegt að ná fram rekstrarhagræði með því að nýta þjónustu vöruhótela. Þá er óhætt að fullyrða að ætlast hafi verið til þess að tollefirlit með slíkum tollvöruheymislum yrði strangt.

Í desember 2008 var gerð breyting á 91. gr. tollalaga. Í henni fólst að tollstjóra var heimilað að veita öðrum starfsleyfi til rekstrar tollvöruheymislu en þeim sem aðeins störfuðu í þeim tilgangi að veita öðrum þá þjónustu sem felst í rekstri tollvöruheymislu. Ástæða breytingarinnar er að vissu leyti ókunn. Í lögskýringargögnum er hvergi að finna skýringu á henni og þaðan af síður er þar tekin afstaða til þess hver áhrif breytingarinnar yrðu á heimild tollstjóra til að víkja frá meginreglunni um að óheimilt sé að geyma ótollaafgreiddar vörur og tollaafgreiddar í tollvöruheymislu. Ætla má að þær sérstöku aðstæður sem voru uppi á haustmánuðum 2008 hafi kallað á breytinguna. Þær aðstæður eru a.m.k. að takmörkuðu leyti til staðar í dag.

Ætla má að sölufyrirtæki hafi tækifæri til að njóta þrenns konar hagræðis af því að reka eigin tollvöruheymislu þar sem ótollaafgreiddum vörum og tollaafgreiddum er blandað saman í vöruhúsi. Í

fyrsta lagi kemur hagræðið fram í því að þau geta bætt nýtingu vöruhúsa sinna. Í öðru lagi kemur það fram í því að þau fá tækifæri til að lækka birgðageymslukostnað og annan rekstrarkostnað þar sem þau geta dregið úr viðskiptum sínum við vöruhótel. Í þriðja lagi kemur hagræðið fram í því að þau geta *de facto* notið lengri greiðslufrests á tollum og öðrum aðflutningsgjöldum en almennt er gert ráð fyrir í tollalögum.

Það skal tekið fram að tilvist og umfang hagræðisins er í öllum tilvikum háð stærð fyrirtækjanna. Gera má ráð fyrir að það sé aðeins á færi stærri sölufyrirtækja að uppfylla nauðsynleg skilyrði til að fá heimild til að reka tollvörugeymslu þar sem ótollafgreiddum vörum og tollafigreiddum er blandað saman í vöruhúsi.

Í 27. gr. frumvarpsins er lögð til breyting á 94. gr. tollalaga. Í tillögunni felst að hert er á skilyrðum þess að tollstjóra verði heimilt að víkja frá meginreglunni um að óheimilt sé að geyma ótollafigreiddar vörur og tollafigreiddar saman í tollvörugeymslu. Verði tillagan samþykkt verður tollstjóra þannig aðeins mögulegt að heimila þeim leyfishöfum tollvörugeymslu, sem starfa í þeim tilgangi að veita öðrum ótengdum aðilum þá þjónustu sem felst í rekstri tollvörugeymslu, að geyma tollafigreidda og ótollafigreidda vöru í sama rými í tollvörugeymslu. Verði tillagan samþykkt munu það helst verða sk. vöruhótel sem fá heimild til blöndunar ótollafigreiddrar vöru og tollafigreiddrar saman í tollvörugeymslum. Af því leiðir að sölufyrirtæki verða af hluta þess hagræðis sem þau hefðu tækifæri til að njóta að óbreyttum lögum.

Að baki tillögu 27. gr. frumvarpsins liggur það markmið að tryggja að tolfyrirvöld hafi tök á að viðhafa fullnægjandi tollefirtlit með rekstraraðilum tollvörugeymsla. Þannig er stefnt að því að tryggja að tollstjóri fái viðhaft sjónrænt eftirlit með ótollafigreiddri vöru án þess að umfang eftirlitsins hafi í för með sér að kostnaður ríkissjóðs við eftirlitið verði úr hófi. Í þeim tilvikum þegar sölufyrirtæki hafa sótt um leyfi til rekstrar tollvörugeymslu og gera ráð fyrir að blanda ótollafigreiddum vörum og tollafigreiddum saman í vörugeymslunni hefur tollstjóri krafist aðgangs að eftirlitsmyndavélakerfi og birgðabókhaldi. Þá hefur þess enn fremur verið krafist að bretti sem hafa að geyma ótollafigreiddar vörur séu merkt sérstaklega og ótollafigreiddar vörur í tínsluhólfum séu aðskildar frá tollafigreiddum. Þetta hefur hins vegar í för með sér að tollefirtlit verður flókið og tímafrekt jafnvel þótt tollstjóri geti að meginstefnu til sinnt því frá starfsstöðvum sínum. Hafa verður í huga að ætlast er til þess að strangt eftirlit sé haft með þessum aðilum. Í þessu samhengi er rétt að taka tillit til þess að ákveðin hættu er á að hagsmunir sölufyrirtækis og rekstraraðila tollvörugeymslu geti orðið ósamrýmanlegir.

Að auki er e.t.v. rétt að spyrja hvort það geti talist eðlilegt að það hagræði sem felst í *de facto* lengingu á greiðslufresti aðflutningsgjalda nýtist aðeins stærri sölufyrirtækjum. Í því samhengi þarf einnig að hafa í huga að í tilviki innflutnings á hágjaldavöru er um verulega fjármuni að ræða.

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 4. desember 2015
Tilvísun 111
MKÁ

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingar á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld

Vísað er til tölvupósts efnahags- og viðskiptanefndar Alþingis frá 30. nóvember sl. þar sem óskað var umsagnar um frumvarp til laga um breytingar á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld, 373. mál. Nasdaq á Íslandi¹ vill koma á framfæri eftirfarandi athugasemd við frumvarpið.

Í 18. gr. frumvarpsins er gerð tillaga að breytingu á 3. mgr. 2. gr. laga um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjum, nr. 94/1996, með síðari breytingum. Í b-lið 18. gr. frumvarpsins er lagt til að verðbréfafyrirtæki, líkt og bönkum, sparisjóðum og lánaþyrftækjum, verði bætt við upptalningu á þeim aðilum sem undanþegnir eru staðgreiðslu skatts af fjármagnstekjum skv. 3. mgr. 2. gr. laga nr. 94/1996. Hingað til hafa verðbréfafyrirtæki þurft að halda eftir fjármagnstekjuskatti þegar þau eru móttakendur fjármagnstekna fyrir hönd viðskiptavina. Í athugasemdum við frumvarpið segir að verðbréfafyrirtæki þurfi síðan að „halda eftir fjármagnstekjuskatti við uppgjör gagnvart viðskiptavinum sínum þrátt fyrir að sömu tekjur hafi áður sætt afdrætti á staðgreiðslu að hluta eða öllu leyti.“ Það hafi því þótt eðlilegt að verðbréfafyrirtæki nýtu undanþágunnar í 3. mgr. 2. gr. laga nr. 94/1996.

Nasdaq verðbréfamiðstöð hf. telur ástæðu til að útvíkka fyrrgreinda undanþágu enn frekar og fella þar undir verðbréfamiðstöðvar skv. lögum nr. 131/1997 um rafræna eignarskráningu verðbréfa. Grunnrekstur verðbréfamiðstöðva felst í því að annast eignarskráningu verðbréfa fyrir hönd einstaklinga og lögaðila. Einnig er hefðbundið að verðbréfamiðstöðvar veiti þjónustu vegna móttöku arðgreiðslna og afborgana fyrir hönd viðskiptavina sinna. Við framkvæmd þessarar þjónustu móttekur verðbréfamiðstöð fjármagnstekur fyrir hönd viðskiptavina og er þannig í sömu stöðu og verðbréfafyrirtæki hafa verið hingað til. Það má því heimfæra þá röksemdafærslu sem hvílir að baki fyrrgreindri tillögu í 18. gr. frumvarpsins yfir á verðbréfamiðstöðvar með sama hætti og verðbréfafyrirtæki.

Að virtu ofangreindu leggur Nasdaq á Íslandi til að eftirfarandi breyting verði gerð á b-lið 18. gr. frumvarpsins.

Eftirfarandi breytingar verða á 3. mgr. 2. gr. laganna:

a. Í stað orðanna „verðbréfasjóðir, sbr. lög um verðbréfasjóði, nr. 10/1993“ komi:
sjóðir sem starfa samkvæmt lögum um verðbréfasjóði, fjárfestingarsjóði og
fagfjárfestasjóði, nr. 128/2011.

b. Á eftir orðunum „með síðari breytingum“ komi: verðbréfafyrirtæki, sbr. 5. tölul. 1.
mgr. 4. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, verðbréfamiðstöðvar, sbr. lög um
rafræna eignarskráningu verðbréfa, nr. 131/1997.

Nasdaq á Íslandi hefur ekki frekari athugasemdir við frumvarpið.

¹ Kauphöll Íslands hf. (“Kauphöllin”) og Nasdaq verðbréfamiðstöð hf. (“VS”) tilheyrir Nasdaq á Íslandi.

Virðingarfyllst,

Magnús Kristinn Ásgeirsson,
forstöðumaður lögfræðisviðs,
Nasdaq á Íslandi

Alþingi

Nefndasvið

Umsögn Landssambands eldri borgara um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld. 145. löggjafarþing 2015–2016, þingskjal 506, 373. mál.

Markmið frumvarps þessa er að innleiða ýmis atriði sem talið er að þurfi að breyta í núgildandi löggjöf eða breyta þarf vegna skuldbindinga í milliríkjasamningum. Í frumvarpinu er meðal annars lagt til að rúmmálsregla við ákvörðun hagnaðar af sölu íbúðarhúsnæðis til eigin nota verði afnumin. Að meginreglu er söluhagnaður af fasteignum skattskyldur á söluári samkvæmt ákvæðum laga um tekjuskatt. Þó er sú undantekning á að ef maður hefur átt íbúðarhúsnæði í full tvö ár þá er söluhagnaður af því skattfrjáls. Þetta skattfrelsi takmarkast af því að söluhagnaður af þeim hluta húsnæðisins sem er umfram 600 rúmmetra hjá einstaklingi eða 1.200 rúmmetra hjá hjónum er að fullu skattskyldur. Söluhagnaður er mismunur á söluverði og stofnverði sem er kostnaðarverð eigna að teknu tilliti til fenginna fyrninga og áður fengins söluhagnaðar.

Stór hluti eignamyndunar landsmanna hefur átt sér stað við kaup og eignarhald á íbúðarhúsnæði. Að starfsævinni lokinni er algengt að menn minnki við sig og innleysi sparifé með sölu húseigna. Því fé sem er innleyst á þennan hátt er oft ætlað að standa undir útgjöldum viðkomandi. Framangreind regla kann í einhverjum tilvikum að hafa komið illa niður á eldri borgurum sem eru sestir í helgan stein og njóta ekki lengur atvinnutekna, en búa í stórum húseignum sem jafnvel erfitt hefur reynst að selja. Til að koma til móts við slíkar aðstæður er með frumvarpinu lagt til að framangreind rúmmálsregla verði ekki látin gilda þegar um er að ræða hagnað af sölu íbúðarhúsnæðis til eigin nota. Verði það samþykkt mun skattskylda söluhagnaðar af sölu íbúðarhúsnæðis til eigin nota aðeins ráðast af tíma eignarhalds, hvort það hafi varað í tvö ár eða skemur.

Í tekjuskattslögum er kveðið á um að frá tekjum lögaðila og þeim tekjum manna sem stafa af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi eða eru tengdar slíkum rekstri megi draga einstakar gjafir og framlög til kirkjufélaga, viðurkenndrar líknarstarfsemi, menningarmála, stjórnmalaflokka og vísindalegra rannsóknarstarfa, þó ekki yfir 0,5% af tekjum á því ári sem gjöf er afhent. Lagt er til að reglu þessari um hámark frádráttar verði breytt og það hlutfall sem ekki megi fara yfir við frádrátt verði hækkað úr 0,5% í 0,75% ásamt því að gjafir til félagasamtaka og sjálfseignarstofnana sem starfa að almannaheillum verði undanþegnar erfðafjárskatti. Til lengri tíma litið er stefnt að því marki með þessum lagabreytingum að félagasamtök og sjálfseignarstofnanir geti í auknum mæli aflað sér fjár án beins stuðnings ríkisins.

Landssamband eldri borgara telur að framangreindar breytingar sem lagðar eru til í frumvarpinu séu til þess fallnar að geta bætt hag eldri borgara, félagssamtaka þeirra og velferðarstofnana og væntir þess eindregið að Alþingi samþykki frumvarp þetta.

7. desember 2015

Með vinsemd og virðingu

F.h. Landssambands eldri borgara

Haukur Ingibergsson, formaður

Alþingi
Efnahags- og viðskiptanefnd
150 REYKJAVÍK

Persónuvernd

Rauðarárstíg 10 105 Reykjavík
sími: 510 9600 bréfasími: 510 9606
netfang: postur@personuvernd.is
veffang: personuvernd.is

Reykjavík, 15. desember 2015

Tilvísun: 2015111609BS/--

Persónuvernd vísar til tölvubréfs efnahags- og skattanefndar Alþingis frá 30. nóvember 2015 þar sem óskað er umsagnar Persónuverndar um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lögum um skatta og gjöld (þskj. 506, 373. mál á 145. löggjafarþingi).

Frumvarpið varðar ekki vinnslu persónuupplýsinga. Persónuvernd gerir því ekki athugasemdir við efni þess.

F. h. Persónuverndar

Þórður Sveinsson

Alþingi
Efnahags- og viðskiptanefnd
150 REYKJAVÍK

Persónuvernd

Rauðarárstíg 10 105 Reykjavík
sími: 510 9600 bréfasími: 510 9606
netfang: postur@personuvernd.is
veffang: personuvernd.is

Reykjavík, 18. desember 2015

Tilvísun: 2015111609PS/--

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lögum um skatta og gjöld

Persónuvernd vísar til tölvubréfs efnahags- og skattanefndar Alþingis frá 30. nóvember 2015 þar sem óskað er umsagnar Persónuverndar um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lögum um skatta og gjöld (þskj. 506, 373. mál á 145. löggjafarþingi).

1.

Um öflun farþegaupplýsinga

Í 26. gr. frumvarpsins er fjallað um vinnslu tollstjóra, lögreglu og annarra handhafa lögregluvalds á upplýsingum um farþega og áhöfn, þ. á m. um skyldu fyrirtækja, sem annast flutning farþega og vöru til og frá landinu, til að afhenda tollstjóra slíkar upplýsingar. Af þessu tilefni skal tekið fram að um getur verið að ræða ítarlegar persónuupplýsingar, m.a. í svonefndum PNR-skýrslum um farþega flugfélaga sem hafa meðal annars að geyma greiðslukortaupplýsingar og eftir atvikum upplýsingar um sérþarfir tengdar heilsufari. Í ljósi þess telur Persónuvernd mikilvægt að umræddra upplýsinga sé ekki aflað í ríkari mæli en nauðsynlegt er. Er því áréttað að við framkvæmd á grundvelli ákvæðisins yrði að gæta meðalhófs, m.a. í ljósi grunnreglu 3. tölul. 1. mgr. 7. gr. laga nr. 77/2000, þess efnis að við vinnslu persónuupplýsinga skal þess gætt að þær séu nægilegar, viðeigandi og ekki umfram það sem nauðsyn krefur í ljósi tilgangs vinnslu. Í athugasemdum við ákvæðið í greinargerð með frumvarpinu er og gert ráð fyrir því, en þar segir meðal að ekki sé gert ráð fyrir að afhentar verði viðkvæmar persónuupplýsingar á grundvelli ákvæðisins. Telur Persónuvernd eðlilegt að ákvæðið sjálft endurspegli þetta. Er því lagt til að við 1. mgr. þess sé bætt nýjum málslíð, svohljóðandi:

„Ákvæði þetta tekur ekki til afhendingar viðkvæmra persónuupplýsinga samkvæmt lögum um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga.“

2.

Um varðveislu farþegaupplýsinga

Þá skal minnt á að í ákvæðinu er hvergi fjallað um varðveislutíma umræddra upplýsinga, en á því er byggt í persónuupplýsingarétti að persónuupplýsingum sé eytt þegar þær eru ekki lengur nauðsynlegar í þágu tilgangs vinnslunnar. Af ákvæðum laga nr. 77/2014 um opinber skjalasöfn leiðir hins vegar að gögn stjórnvalda eru allajafna varðveitt til frambúðar. Persónuvernd telur ekki hafa komið fram að þær upplýsingar, sem aflað yrði á grundvelli umrædds ákvæðis frumvarpsins, væri ávallt nauðsynlegt að geyma með slíkum hætti, en það gæti falið í sér gerð gagnagrunns þar sem upplýsingum um einstaklinga yrði safnað saman án þess þó að þær hefðu þýðingu vegna tiltekins máls sem unnið hefur verið að hjá stjórnvöldum. Í athugasemdum við umrætt ákvæði í greinargerð með frumvarpinu er og gert ráð fyrir að upplýsingum sé eytt þegar þeirra gerist ekki lengur þörf. Nánar tiltekið segir að farþegalista með persónurekjanlegum upplýsingum skuli ekki varðveita lengur en nauðsyn ber til, en almennt sé gengið út frá því að frestir til að eyða slíkum upplýsingum fari ekki yfir tvö ár. Meðal annars í ljósi ákvæða laga nr. 77/2014 telur Persónuvernd nauðsynlegt að þetta komi fram í ákvæðinu sjálfu en ekki aðeins frumvarpsathugasemdum, en slíkt er unnt að gera með því að bæta við tilvísun til varðveislutíma í tillögu 3. mgr. ákvæðisins að reglugerðarheimild. Gæti hún þá hljóðað svo:

„Ráðherra kveður nánar á um umfang upplýsingaskyldunnar, afhendingu á upplýsingum til tollstjóra, þar á meðal um form og tímasetningu, varðveislutíma upplýsinganna og meðhöndlun á þeim í reglugerð. Þar skal einnig kveðið nánar á um fyrirkomulag upplýsingaskipta milli tollstjóra, lögreglu og annarra handhafa lögregluvalds.“

Að öðru leyti gerir Persónuvernd ekki athugasemdir við frumvarpið.

F.h. Persónuverndar,

Helga Þórisdóttir

Þórður Sveinsson

3.12.2015

373. mál – skattar og gjöld

From: Skúli Eggert Þórðarson [<mailto:skuli@rsk.is>]
Sent: 3. desember 2015 13:05
To: Vilhjálmur Bjarnason <vilhjalmurb@althingi.is>
Subject: Re: Rúmmetraregla og skattlagning á gengismun

Sæll Vilhjálmur

Sem svar við spurningum þínum skal eftirfarandi tekið fram:

1. Þessar upplýsingar eru ekki vélteknaðar nema að hluta og því ekki unnt að sjá með óbyggjandi hætti umfang þeirra. Það er þó ljóst að afar fá tilvik eru um skattlagningu af þessum toga, kannski örfá dæmi á hverju ári. Tilvikin eru þá að ekki er heldur unnt að slá föstu hvernig tilvik þetta eru en e.t.v. hefur borið meira á fullorðnu fólki sem er í stærri eignum.

2.

Tegund	Höfuðbók	Fj. reikninga	Innstæða	Vaxtatekjur	Gengishagnaður
Einstaklingar	29	2.292	744.457.742	7.119.104	345.847
Einstaklingar	36	657	464.311.524	4.991.705	201.732
Einstaklingar	38	87.055	26.933.499.148	130.857.799	74.514.475

Þetta eru þær upplýsingar sem við höfum. Vek athygli að þetta er fært úr excel þannig að dálkar liggja saman. Þriðji dálkur heitir Fjöldi reikninga.

Kveðja / Regards
Skúli Eggert Þórðarson

Ríkisskattstjóri Reykjavík
Internal Revenue, Main Office Reykjavík

Ríkisskattstjóri / General Director
Sími / Phone: (+354) 442 1153
GSM / Mobile: (+354) 899 8869

skuli@rsk.is
www.rsk.is

www.rsk.is/legal/disclaimer.txt

From: Vilhjálmur Bjarnason <vilhjalmurb@althingi.is>
To: "skuli@rsk.is" <skuli@rsk.is>

Sæll Skúli

Í framhaldi af samtali okkar óska eg eftir upplýsingum um tvö atriði;

1. Hve oft er við álagningu lagður á tekjuskattur á söluhagnað einstaklinga af íbúðarhúsnæði skv. rúmmálsreglu í tekjuskattlögum.

Er eitthvert mynstur í skattlagningunni, þ.e. hvort fullorðnir einstaklingar sem misst hafa maka sinn eru greiðendur skv. þessari reglu.

Ef upphæðir eru fáanlegar þá er upplýsandi að fá það.

2. Hve há er álagning fjareignatekjuskatts afgangismun af gjaldeyrisreikningum í bönkum? Vísa til lagabreytingar frá 2009.

Til samanburðar er got að fá upplýsingar um vaxtatekjur af gjaldeyrisreikningum.

Málið varðar bandorm vegna fjárlagavinnu.

Með vinsemd og kveðju,

Vilhjálmur Bjarnason, alþingismaður

Alþingi, nefndarsvið
Kirkjustræti
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 2. desember 2015
R2015110048/12.8.4

Umsögn ríkisskattstjóra um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld - 373. mál, þskj. 506.

Á Alþingi hefur verið lagt fram frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld (373. mál, þskj. 506. Ríkisskattstjóri hefur þann 30. nóvember 2015 mótttekið tölvupóst þar sem veittur er kostur á að veita umsögn um frumvarpið. Af því tilefni vill ríkisskattstjóri koma á framfæri eftirfarandi umsögn.

I.

Skattkort aflögð

Með frumvarpinu er lagt til að útgáfu skattkorta verði hætt en þess í stað hafi ríkisskattstjóri eftirlit með nýtingu persónuafsláttar hjá launamönnum og launagreiðendum og miðli rafrænt upplýsingum til hlutaðeigandi eftir því sem við á. Ríkisskattstjóri fagnar þessari tillögu enda hefur töluvert umstang fylgt umsýslu skattkorta bæði fyrir launagreiðendur og launamenn sem og starfsmenn ríkisskattstjóra. Skattkortin fylgdu upptöku staðgreiðslu opinberra gjalda 1. janúar 1988 og var þá eina úrræðið til að tryggja réttan persónuafslátt. Nú eru aðstæður allt aðrar með aukinni rafvæðingu og að mati ríkisskattstjóra er hér um að ræða mikið framfaraskref og leggur ríkisskattstjóri til að breytingin verði lögfest. Vegna þess hve skammt er til áramóta hefur ríkisskattstjóri í undirbúningi að hefja kynningu hjá helstu launagreiðendum fljótlega en með þeim fyrirvara að um sé að ræða frumvarp sem enn hafi ekki hlotið lögfestingu.

II.

Flyting álagningar einstaklinga

Í frumvarpinu er gert ráð fyrir að álagningardegi einstaklinga verði flýtt um einn mánuð þannig að álagningu opinberra gjalda verði lokið um mánaðarmótin júní/júlí ár hvert. Það er álit ríkisskattstjóra að mikið hagræði verði af flytingu álagningar. Birting álagningar um mánaðamót júlí/ágúst er á mjög óheppilegum árstíma þegar flestir íbúar landsins eru í orlofi. Breytingin sem felst í því að birta niðurstöður á álagningu opinberra gjalda mánuði fyrr eða um mánaðamót maí/júní, mun auðvelda þorra landsmanna að kynna sér niðurstöður álagningarinnar áður en almennur sumarleyfistími hefst. Samtímis þessu er gert ráð fyrir að kærufrestur verði tvöfaldaður með því að lengja frestinn úr 30 dögum í 60. Mun það gera fleirum kleift að meta hvort efni standi til þess að kæra álagninguna. Fyrir starfsmenn ríkisskattstjóra, fjársýslu ríkisins, tollstjóra, endurskoðunarskrifstofa og annarra sem starfa við álagninguna og framtalsgerð, mun þessi breyting á tímamörkum verða heppileg. Ríkisskattstjóri leggur því til að breytingin verði lögfest.

III.

Rafræn framtalsskil og rafræn stjórnsýsla

Í frumvarpinu er lagt til að lögfest verði sú meginregla að skil á skattframtölum og málsmeðferð í skattamálum verði að mestu leyti rafræn. Ríkisskattstjóri telur að umrædd breyting sé eðlileg og sjálfsögð svo unnt sé að halda áfram því brautryðjenda starfi sem unnið hefur verið í þróun á rafrænni stjórnsýslu. Ríkisskattstjóri hefur ásamt fleiri stofnunum fjármálaráðuneytisins náð góðum árangri í þróun rafrænnar stjórnsýslu. Skattskil einstaklinga hafa jafnt og þétt horfið frá því að vera á pappír og yfir í rafænt form þar stór hluti framteljanda fær fullbúið framtal til samþykktar. Hafa framtalsskilin aukist mjög á síðustu ár og á árinu 2015 voru 99,74% skattskila einstaklinga á því ári rafræn. Mikilvægt er að halda áfram að einfalda framtalsskil og stiga skref sem aðrar þjóðir hafa verið að stíga á undanförunum árum þar sem stefnt er að því að opinber stjórnsýsla verði gerð rafræn svo fremi þess sé nokkur kostur. Er nú unnið að undirbúningi nýs framtals þar sem gert er ráð fyrir að allar upplýsingar, þ.m.t. launamiðar verði rafræn. Við þær aðstæður er fyrirbyggjandi frumvarp mikilvægt. Með hugtakinu rafræn málsmeðferð felst að samskipti ríkisskattstjóra við almenning verði með rafrænum hætti, hvort heldur að ákvörðun sé send í tölvupósti eða vísað sé til birtingar hennar á þjónustusíðu móttakanda.

Ríkisskattstjóri bendir á að heppilegt er að breyta 11. gr. frumvarpsins lítillega og gera það skýrara. Er æskilegt að umorða ákvæðið þannig að við það bætist í dæmaskyni tilgreining á þeim ákvæðum tekjuskattslaga þar sem einkum kunni að reyna á að sending rafrænna ákvarðana sé efnislega og formlega bindandi, hvort heldur fyrir sendanda eða móttakanda hennar. Heimilt yrði þannig að kveða á um að samskipti skattaðila við ríkisskattstjóra fari um þjónustusíðu viðkomandi skattaðila eftir því sem við á. Í stað þess að viðskiptavinur skrái texta erindis síns annað hvort í tölvupósti eða til útrentunar og sendingar, þá sé erindinu komið strax á framfæri á þjónustusíðu viðkomandi hjá ríkisskattstjóra og flokkist samkvæmt efni þess í gagnagrunn RSK til afgreiðslu. Með þessum hætti yrði öll málsmeðferð og samskipti margfalt öruggari og jafnframt skilvirkari við afgreiðslu erinda. Má í þessu sambandi benda á að öll málsmeðferð Leiðréttingarinnar var að öllu leyti rafræn frá umsókn til úrlausnar og fóru að verulegu leyti um þjónustusíðu umsækjanda hjá ríkisskattstjóra. Að teknu tilliti til framangreindrar athugasemdar gæti verið heppilegra að bætt væri við þá málsgrein sem lagt er til að lögfest verði í 1. mgr. 90. gr. laganna þannig að á eftir orðunum *eftir því sem við á*, kæmi „þ.m.t. samkvæmt ákvæðum 94.-96. gr. og 98., 99. og 101 gr.“.

IV.

Skipting félags, yfirfærsla einkarekstrar, flutningur á eignum og lögheimili hlutafélags - úr landi

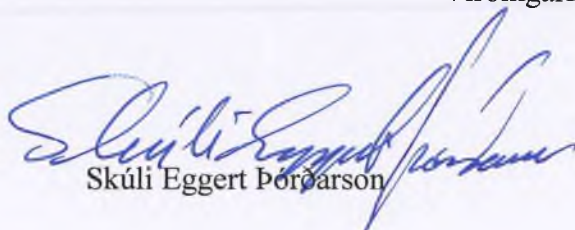
Með frumvarpinu er lagt til að sé félagi skipt úr landi, einstaklingur flyti einkarekstur sinn til félags erlendis, hlutafélag lögheimili sitt eða eignir til annars aðildarríkis Evrópska efnahagssvæðisins, aðildarríkis stofnsamnings Fríverslunarsamtaka Evrópu eða til Færeyja þá skuli flutningurinn ekki hafa í för með sér skattskyldar tekjur fyrir félagið eða eigendur þess. Það skilyrði er sett fyrir flutningi hlutafélags á heimilisfestu sinni að flutningurinn sé heimill samkvæmt ákvæðum hlutafélagalaga. Af þessu tilefni bendir ríkisskattstjóri á að samkvæmt lögum um hlutafélög þá er ekki heimilt að flytja lögheimili hlutafélags til annars ríkis. Að óbreyttum lögum þá mun flutningur sem þessi ávallt hafa skattalegar afleiðingar að minnsta

kosti þar til breytingar hafa verið gerðar á félagaréttarlöggjöfnni.

Með frumvarpsákvæðum um skiptingu félags yfir landamæri, yfirfærslu einkarekstrar til erlends einkahlutafélags og flutningi á lögheimili og/eða flutningi eigna er verið að fylgja eftir ábendingum ESA og var fyrsta skrefið að heimila í tekjuskattslögum samruna yfir landamæri. Af því tilefni voru sett ákvæði um brottfararskatt í takt við þróun í skattalöggjöf grannþjóða. Við þær aðstæður að hér lent félag rennur saman við félag erlendis tekur eðli máls samkvæmt hið erlenda félag við skuldbindingum þess félags sem lagt er niður hér á landi, þ.m.t. brottfararskatt. Sama gildir um ábyrgð á brottfararskatti, ef félagalöggjöf heimilar flutning á heimilisfestu hlutafélags til útlanda.

Eðli máls samkvæmt eru aðrar aðstæður uppi verði lögfest heimild til þess að félagi sé skipt upp, einkarekstur yrði fluttur til félags erlendis, eða einstakar eða verulegur hluti eigna hlutafélags yrði fluttur úr landi. Gjalda verður varhug við því að slegið sé af kröfum um tryggingar fyrir greiðslu brottfararskatts, sem yrði að meginreglu ætíð í óskiptri ábyrgð þeirra aðila sem standa að slíkum flutningi fjármuna úr landi. Orðalag lokamálsliðar 8. gr. frumvarpsins kann að þarfnast athugunar, en við þær aðstæður að meiri hluti eða verðmætustu eignir hlutafélags yrðu fluttar úr landi, þá er hugsanlega ekki mikið hald í ábyrgð félagsins og þeim eignum sem eftir kynnu að standa.

Virðingarfyllst

Skúli Eggert Þorðarson

Guðrún J. Jónsdóttir

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10

150 REYKJAVÍK.

Reykjavík, 4. desember 2015

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld, 373. mál.

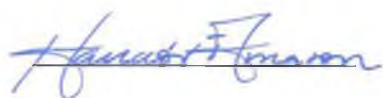
Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis hefur óskað umsagnar Samtaka atvinnulífsins á framangreindu frumvarpi.

Tilfni frumvarpsins er yfirferð fjármála- og efnahagsráðuneytisins á ákveðnum atriðum í skattalöggjöfinni sem talin er þörf á að samræma, einfalda og skýra til að styrkja skattframkvæmd og að auki að mæta athugasemdum frá Eftirlitsstofnun EFTA (ESA) er snúa að tilteknum ákvæðum laga um tekjuskatt og laga um tryggingagjald.

Samtök atvinnulífsins lýsa stuðningi við efni frumvarpsins. Fjölmörg ákvæði frumvarpsins munu án efa einfalda og styrkja skattaframkvæmd. Má þar nefna ákvæði sem heimila skiptingu hlutafélaga yfir landamæri, sem heimila flutning einstaklingsrekstrar yfir í einkahlutafélag erlendis og yfirfærslu lögheimilis eða eigna yfir landamæri og ákvæði sem heimilar verðbréfa- og fjárfestingarsjóðum að sameinast án skattalegra afleiðinga. Ennfremur má nefna ákvæði sem heimilar ríkisskattstjóra að ákveða að framtalsskil einstaklinga utan atvinnurekstrar skuli almennt vera með rafrænum hætti, að málsmeðferð verði rafræn eftir því sem við á, að álagningardegi einstaklinga verði flýtt um mánuð, að kærufrestur verði lengdur úr 30 dögum í 60 daga og að útgáfu skattkorta verði hætt.

Virðingarfyllst,

f.h. Samtaka atvinnulífsins

Halldór Árnason

Nefndasvið Alþingis
b.t. efnahags- og viðskiptanefndar
Austurstræti 8-10

150 REYKJAVÍK

Reykjavík 4. desember 2015

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld (ýmsar breytingar), 373. mál.

SFF hafa fengið til umsagnar framangreint lagafrumvarp. Samtökin fagna sérstaklega tveimur ákvæðum frumvarpsins, 5. og 18. gr, og mæla með lögfestingu þeirra.

Í 5. gr. er lagt til að lagt til að heimilaður verði samruni verðbréfa- og fjárfestingarsjóða, sbr. lög nr. 128/2011, án þess að það leiði til skattlagningar fyrir eigendur þeirra sjóða sem slitið er. Fáir eigandi hlutdeildarskírteinis einungis jafnvirði þess í hlutdeildarskírteinum í þeim sjóði sem við tekur hefur það ekki í för með sér skattskyldar tekjur.

Við samruna verðbréfa- og fjárfestingarsjóða er algengast að öllum eignum eins sjóðs (samrunasjóðs) sé ráðstafað til annars sjóðs (viðtökusjóðs), gegn útgáfu hlutdeildarskírteina í þeim síðarnefnda, til hlutdeildarskírteinishafa samrunasjóðsins og að ekki komi til greiðslu reiðufjár til hlutdeildarskírteinishafa við ráðstöfunina. Ákvæði 5. gr. er mjög til bóta fyrir hlutdeildarskírteinishafa því í núverandi skattframkvæmd er litið svo á að við samruna sjóða sé einu verðbréfi skipt yfir í annað með innlaun á því fyrri og síðan með kaupum á nýju verðbréfi, með tilheyrandi skattalegum afleiðingum, þ.e. uppgjöri tekjuskatts í staðgreiðslu m.v. það sem áunnist hefur við tímamark samruna. Sú aðferð getur leitt til óhagræðis fyrir hlutdeildarskírteinishafa og í sumum tilfellum til beins tjóns. T.d. má nefna að í sjóðum þar sem sveiflur í ávöxtun eru nokkrar getur skipt verulegu máli fyrir hlutdeildarskírteinishafa hvenær samruni á sér stað.

Í 18. gr. er lagt er til að fjármálafyrirtæki, sem hafa leyfi til að stunda verðbréfavíðskipti, verði undanþegin frá staðgreiðslu af fjármagnstekjum samkvæmt lögum nr. 94/1996, um staðgreiðslu skatts af fjármagnstekjum, líkt og bankar, sparisjóðir og lánaþyrirtæki. Lögfesting ákvæðisins mun jafna stöðu verðbréfafyrirtækja við stöðu fyrrgreindra fjármálafyrirtækja að þessu leyti og tryggja jafna samkeppnisstöðu á markaði.

Virðingarfyllst,
f.h. Samtaka fjármálafyrirtækja

2. desember 2015
1511239

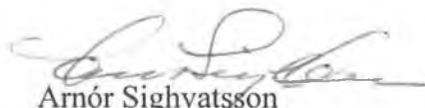
Nefndasvið Alþingis
nefndasvid@althingi.is
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

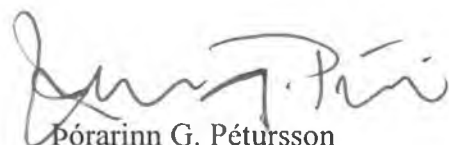
Með tölvupósti dags. 30. nóvember 2015, óskaði efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis eftir umsögn Seðlabanka Íslands um frumvarp til laga um skatta og gjöld, 373. mál.

Með frumvarpi þessu eru lagðar til breytingar á ýmsum lögum, sem snúa að tekju- eða gjaldahlið ríkissjóðs, í samræmi við forsendur fjárlagafrumvarps fyrir árið 2016. Seðlabanki Íslands tekur ekki beina afstöðu til einstakra greina þessa frumvarps heldur horfir Seðlabankinn fyrst og fremst til aðhaldsstigs ríkisfjármála. Umfjöllun Seðlabankans um aðhaldsstig ríkisfjármála er að finna í Peningamálum 2015/4 sem komu út 4. nóvember síðastliðinn.

Að öðru leyti gerir Seðlabanki Íslands ekki athugasemdir við frumvarp þetta.

Virðingarfyllst,
SEÐLABANKI ÍSLANDS

Arnór Sighvatsson
aðstoðarseðlabankastjóri

Þórarinn G. Pétursson
aðalhogfræðingur

From: Gylfi Arnbjörnsson [<mailto:gylfi@asi.is>]
Sent: 14. desember 2015 13:40
To: Kolbrún Birna Árdal
Cc: hannes@sa.is; Virk Vigdis Jónsdóttir
Subject: RE: Frá efnahags- og viðskiptanefnd

373. mál

Fyrir hönd stjórnar Virk get ég staðfest, að stjórnin hafði frumkvæði að því við fjármálaráðherra og félags- og húsnæðismálaráðherra að tekið yrði upp bráðabirgðaákvæði í lög nr. 60/2012 þar sem framlög atvinnulífsins og lífeyrissjóðanna til Virk yrðu lækkuð tímabundið úr 0,13% í 0,10% og að samsvarandi lækkun yrði á fjárlögum vegna 2016 og hlutdeild í tryggingagjaldi árið 2017. Að baki þessari tillötu er annars vegar að enn hefur dregist að ljúka endurskoðun laga um almannatryggingar, einkum að hér yrði formlega tekið upp starfsgetumat í stað núgildandi örorkumats, og því hefur ekki orðið sú fjölgun á einstaklingum í þjónustu eins og gera má ráð fyrir þegar slíkt mat verður tekið upp og hins vegar hefur orðið meiri árangur af áherslu Virk við að stytta meðferðartíma þeirra sem leita til Virk. Umræddar breytingatillögur sem liggja fyrir nefndinni er að mestu í samræmi við tillögur stjórnar Virk, nema hvað smá lagfæringar á orðalagi varðar sbr. hjálagt. Tillaga er sem sagt að framlengja bráðabirgðaákvæði IV til ársins 2016 (sem aftengir hlutdeild í tryggingagjaldi og þess í stað er framlag til Virk sem beinn fjárlagaliður) og lækka hlutdeildina í tryggingagjaldsstofni vegna ársins 2017 í 0,05%.

Það var jafnframt tillaga stjórnar Virk að endanleg úttekt á árangri af starfsemi sjóðsins og endanleg fjármögnun verði seinkað til ársins 2018 þannig að sjóðurinn starfi amk. í eitt ár eftir að starfsgetumatið tekur gildi, og er þá miðað við að slík breyting tæki gildi 1. janúar 2017. Stjórn Virk hefur í tvígang fengið Talnakönnun til að gera tryggingafræðilega úttekt á starfseminni og áætluðum sparnaði/ábata viðkomandi einstaklinga, ríkisins, atvinnulífsins og lífeyrissjóðanna af starfseminni og mun slík könnun hér eftir ávalt fylgja uppgjöri sjóðsins á hverju ári. Ekki hefur verið gert ráð fyrir því í texta þessa bráðabirgðaákvæði II að seinka úttekt á starfseminni frá árslokum 2016 til ársloka 2018.

Að þessu sögðu styður stjórn Virk efni þessarar breytingatillögu.

Kveðja,

Gylfi Arnbjörnsson
Forseti ASÍ

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 7. desember 2015

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld, 373. mál

SVP – Samtök verslunar og þjónustu vísa til erindis efnahags- og viðskiptanefndar Alþingis, dags. 30. nóvember sl., þar sem óskað er umsagnar samtakanna um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld, 373. mál. SVP hafa kynnt sér fyrirbyggjandi frumvarp og vilja samtökin fá að koma á framfæri við efnahags- og viðskiptanefnd eftirfarandi varðandi umrætt frumvarp.

SVP gera sérstaka athugasemd hvað varðar IX. frumvarpsins þar sem m.a. er lögð til breyting á ákvæðum tollalaga, nr. 88/2005, með síðari breytingum, á þá vegu að afmörkuð verði nánar þau skilyrði sem þurfa að vera uppfyllt til að rekstur tollvöruheymislu verði heimilaður og þá sérstaklega í þeim tilvikum þegar tilgangur rekstrarins er ekki að veita öðrum ótengdum aðilum þá þjónustu sem felst í rekstri slíkra geymsla, sbr. almenn umfjöllun í athugasemdum við frumvarpið.

Benda SVP á að áður nefnd tillaga nær lengra en að afmarka þau skilyrði sem um rekstur tollvöruheymislu gildir enda er með tillögunni lögð til sú breyting að afnema núgildandi heimild aðila til að sækja um slíkt leyfi, þ.e. annarra en þeirra sem starfa í þeim tilgangi að veita öðrum ótengdum aðilum þá þjónustu sem felst í rekstri tollvöruheymislu. Eins og fram kemur í athugasemd við umrædda 27. gr. frumvarpsins þá er í 1. mgr. 94. gr. tollalaga efnislega kveðið á um að tollstjóri geti ákveðið, að fenginni umsókn leyfishafa tollvöruheymislu, að heimila geymslu tollafgreiddra og ótollafgreiddra vara í sama rými í tollvöruheymislu að tilteknum skilyrðum uppfylltum. Þá segir að í umræddri 27. gr. er lagt til að heimildin verði þrengd á þann hátt að tollstjóra verði aðeins mögulegt að veita slíka heimild þeim sem starfa í þeim tilgangi að veita öðrum ótengdum aðilum þá þjónustu sem felst í rekstri tollvöruheymislu, sbr. 2. málsl. 1. mgr. 91. gr. tollalaga.

SVP benda á að tillaga þessi felur í sér að fyrirtækjum verði ekki lengur heimilt að sækja um leyfi til reksturs tollvöruheymislu vegna eigin innflutnings eða starfsemi og verða því að treysta á aðkeypta þjónustu frá öðrum óskyldum aðila með tilheyrandi kostnaði fyrir fyrirtæki og óhagræði í daglegum rekstri. SVP benda á að kaup á þjónustu vegna vistunar á vörum í tollvöruheymislu er kostnaðarsamur þáttur í starfsemi fyrirtækja og að sama skapi er um að ræða verulegt óhagræði sem felst í því að senda vörur til og frá tollvöruheymislum til fyrirtækja þaðan sem þessar sömu vörur eru afgreiddar í pantanir til viðskiptavina fyrirtækjanna. Þetta ferli tekur ekki bara til þess að afgreiða pantanir til viðskiptavina heldur einnig skila á þeim vörum sem ekki eru afgreiddar en fyrirtækjum þessum er að óbreyttu óheimilt að vista þær vörur á lager nema að hafa fengið til þess leyfi til reksturs á tollvöruheymislu. Skiptir hér engu hvort um er að ræða skil á einni áfengisflösku eða heilum gám en allar þessar vörur skulu vistaðar í tollvöruheymislu en ekki hjá innflytjanda. Sökum þessa óhagræðis beittu SVP sér fyrir þeirri lagabreytingu sem nú er kveðið á um í 94. gr. á þá vegu fyrirtækjum er unnt að sækja um leyfi

til að reka eigin tollvöruheymslu þar sem heimilt er að geyma bæði tollafgreiddar og ótollafgreiddar vörur í sama rými samkvæmt frekari skilyrðum sem fram koma í ákvæðinu.

Að mati SVP hefur ekkert komið fram sem sýni fram á nauðsyn þess að afnema umrædda heimild úr tollalögum og þess þá heldur hefur sýnt fram á að hætta á undanskoti eða brotum á tollalögum aukist við að viðhalda þeirri heimild. Benda SVP einnig á að unnt er að ná fram fullnægjandi aðhaldi með slíkri starfsemi með málefnalegum og skýrum skilyrðum sem og virku eftirliti með slíkri starfsemi, sbr. aðgreining í birgðabókhaldi og myndavélakerfum sem og eftirliti á staðnum. Þá vekja SVP athygli á að fyrirtækjum er nú þegar heimilað að vista vörur á lager fyrirtækja sem ekki hafa verið greidd opinber gjöld af, sbr. innlend framleiðsla á áfengi, án þess að upp hafi komið vandamál varðandi eftirlit með slíkri starfsemi eða vandkvæði varðandi greiðslu opinberra gjalda. Þess ber að geta að sá þáttur í starfsemi fyrirtækja sætir ströngu eftirliti Ríkisskattstjóra sem hefur gengið hnökralaust í gegnum tíðina.

SVP mæla leggjast því gegn því að umrædd breyting í 27. gr. frumvarpsins verði samþykkt enda telja samtökin að slík breyting feli í sér íþyngjandi skilyrði, bæði fjárhagslega sem og hvað varðar daglega starfsemi, gagnvart innflutningsfyrirtækjum og birgjum. Þar af leiðandi muni slík breyting viðhalda viðbótarkostnaði á fyrirtæki sem verða nauðbeygð til að kaupa þjónustu af til þess bærum aðilum sem að óbreyttu hefði verið unnt að komast hjá með því að heimila fyrirtækjum að vista innfluttar ótollafgreiddar vörur í sama rými og tollafgreiddar líkt og viðgengst er varðar innlenda framleiðslu sem opinber gjöld hafa ekki verið greidd af.

Er framangreindum athugasemdum SVP hér með komið á framfæri við efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis og gera samtökin að öðru leyti ekki frekari athugasemdir við fyrirleggjandi frumvarp. SVP áskilja sér þó rétt til að koma frekari athugasemdum á framfæri á síðari stigum og lýsa sig um leið reiðubúin til að funda um efnið sé þess óskað af hálfu nefndarinnar.

Virðingarfyllst,
f.h. SVP

Lærus M. K. Ólafsson, hdl.